

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1092/2015
22.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Е.Ш., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш., адвоката Ж.К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К бр.1419/11 од 02.06.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 227/15 од 14.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш., као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Панчеву К бр.1419/11 од 02.06.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 227/15 од 14.10.2015. године и предмет враћа Основном суду у Панчеву на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К бр.1419/11 од 02.06.2015. године окривљени Е.Ш., оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 9 месеци која ће се издржати у просторијама у којима окривљени станује без примене електронског надзора, на тај начин што окривљени не сме напуштати просторију у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим да у случају да окривљени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторију у којој станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у затвору.

Истом пресудом према окривљеном Е.Ш. изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом "Ц" и "ЦЕ" категорије у трајању од једне године, а која се има рачунати од дана правноснажности пресуде,

с тим да се време проведено у затвору који ће извршити у кућним просторијама не урачунава у време трајања ове мере.

Наведеном пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећена С.С. је са имовинскоправним захтевом за накнаду штете упућена на парнични поступак, а на основу члана 261, 262. и 264. ЗКП обавезан је окривљени Е.Ш. да сноси трошкове кривичног поступка, а обавезан је и да уплати на рачун буџетских средстава суда износ од 192.105,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж 227/15 од 14.10.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Е.Ш. и пресуда Основног суда у Панчеву К бр.1419/2011 од 02.06.2015. године је потврђена.

Против напред наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Е.Ш., адвокат Ж.К., због повреде закона и то члана 460. став 1. ЗКП, члана 65. став 1. ЗООБС-а, члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, члана 451. ст. 1. и 2. ЗКП, члана 26. и 27. КЗ, у вези са чланом 297. став 3. у вези члана 289. став 3. и 1. КЗ и члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у целини укине правноснажне одлуке и предмет врати на поновно суђење а да нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, као и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Разматрајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш., на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш. у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао странке, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш. поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш. је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш. указује да су побијане пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, јер је у конкретном случају примењен Закон о безбедности саобраћаја на путевима који се није могао применити.

Закон о безбедности саобраћаја на путевима ("Службени гласник РС", број 41/09 од 02.06.2009. године) у примени је по истеку 6 месеци од дана

ступања на снагу, па имајући у виду да је кривично дело за које је окривљени Е.Ш. оглашен кривим извршено дана 19.10.2009. године, дакле пре почетка примене наведеног закона из наведеног разлога на окривљеног је морао бити примењен Закон о основама безбедности саобраћаја на путевима ("Сл. гласник РС", број 101/05) који је важио у време извршења кривичног дела па су по налажењу Врховног касационог суда првостепени и другостепени суд примењујући ЗОБС, учинили повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, јер су применили закон који се не може применити, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш. указује.

Из наведеног разлога Врховни касациони суд је укинуо првостепену и другостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.Ш. указује на контрадикторност у изреци првостепене пресуде која се тиче облика виности окривљеног Е.Ш., будући да се као облик виности у односу на радњу извршења кривичног дела наводи свесни нехат, док се у погледу наступања теже последице наводи несвесни нехат, чиме се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП, као и на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП. Међутим, Врховни касациони суд се у оцену наведених повреда није упуштао, обзиром да исте не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. ста 4. ЗКП, због којих би окривљеном било дозвољено подношење овог ванредног правног лека, а које повреде ће, осим повреде на коју је указано овом пресудом ценити првостепени суд у поновном поступку.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**